

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

eztintőterekenként 3 kr. Kereskedelmi és gyártási külön árkodás nemben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Április 11.

(L. I.) Mi történt 1848. március tizenötödikén? A „márciusi ifjak” s az általuk vezetett pesti népgyűlés lelkes tüntetése azon reformjavaslatok és korszakos eszmék mellett, melyek felett az országgyűlés két táblája akkor tanácskozott. Tüntetés volt a magyar demokrácia programjaitól. Tüntetés volt a magyar demokrácia programjaitól. Tüntetés volt a magyar demokrácia programjaitól.

És mi történt április tizenegyedikén? Miatán a király családjával együtt Pozsonyba érkezett, április 11-én reggel az országgyűlés hódoló küldöttségét fogadta. Délelőtti 10 órakor pedig ünnepi gyűlésben, le nem írható lelkesedés közepett, átadta a király a szentesített törvényeket István főherceg nádornak, végrehajtás végett, ezen szavakkal: „Hű magyar nemzetemnek szivemből óhajtom boldogságát; mert abban találok a magamét is. Amit tehát ennek elérésére tőlem kívánt, nemcsak teljesítettem, hanem királyi szavammal erősítve ezennel át is adom neked, kedves öcsém, s általad az egész nemzetnek, úgy, mint kinek hűségében leli szívem legfőbb vigasztalását és gazdagságát.”

Az előbbi napon tehát a nemzet lelkiismerete, a fővárosi ifjuság, jogokat követelt a magyar nemzet számára.

Az utóbbin a király az immár törvénybe foglalt jogokat szentesítette.

Az első volt a szép kezdet, a másik a szerencsés eredmény. Amennyival szerencsésebb, mert a nemzet jogainak kivívása minden törvényes tényező egyetértésével, tehát forradalom nélkül történt.

Egyik éppen oly szép és fontos, fontos és szükséges momentum, mint a másik. Szerencsétlen gondolat volna egyiket a másik rovására kisebbiteni.

Mit ünnepel hát holnap a magyar törvényhozás? Az 1848 alkotmány ötvenedik évfordulóját; s ezzel ünnepli ezen nagy korszak mozgató eszméit, a magyar nemzetnek szabadságra való feljutását. Ünnepli a magyar királlyal együtt, s azért ezt a napot, mert a koronának ezen törvényekhez való alkotmányosan szükséges hozzájárulása ezen napon következett el.

És ha a törvényhozás tagjai hódulatukat mutatják be, vajon ki előtt hódolnak meg? Talán a kínai, muszka vagy osztrák császár előtt? Nem; hanem a magyar nemzet legdrágább kincse, a magyar állameszme szimbóluma: a királyi korona előtt. Ugyanazt teszik, amit elődeik tettek ötven évvel ezelőtt.

S ki rendezte ezt az ünnepséget, melyben a király együtt ünnepli a nemzettel az 1848. év vivmányait? Talán nemzeti létünk ellenségei? Talán egy új kamarilla? Talán a császári udvar főcerimóniása? Nem; hanem a magyar kormány, a melynél magyarabb érzelmet, nemzetesebb és sikeresebb törekvést az ellenzék sem képes, nagyvagu szótára mellett sem, felmutatni.

És hol rendezte az ünnepet? Talán Pekingben, Szentpétervárott vagy Bécsben? Nem; hanem Buda városában, a magyar királyok ősi székhelyén.

Bizony fölösleges animozitás volt ezt a két szép napot, egyazon erőteljes nemzeti akciónak elejét és végét, szembe állítani egymással.

Vajon ki követte el ezt a szerencsétlen és tapasztatlan balfogást?

A magyar kormány bizonyára nem; mert semmiféle intézkedéssel nem derogált soha, legkevésbé pedig éppen ez évben, a március 15. megünneplésének.

A tönkretett, a legnépszerűbb fegyvereitől megfosztott ellenzék, a kormányelnök iránti dühének s gyűlöletének elfogultságában valóságos hadjáratot indított ezen ünnep kérdésében, nem is annyira a parlamentben, hol pusztán nagy hanggal pönlölni nem lehet; hanem a valódi okokat nem mérlegelő, jelszavak által könnyen izgatható s könnyen félrevezethető közönségben.

Az ellenzéki lapok bujtogatták a közvéleményt. Nap nap után jelentek meg ezen ünnep ellen lázító cikkek. De mégsem azok a veszedelmesebbek, amelyek azzal vádolják a kormányt, hogy miért nem választott más napot; hanem azok, melyek fölfelé szeretnék inszINUálni, jó szándékait gyanusítani.

A „Magyarország” ápr. 6. számában azt mondja, hogy „a kormány ellentéteket és vádaskodó emlékeket idéz föl a korona és nemzett között”; s hogy „ily kényes természetű s az egész érzelmevilágot érintő helyzetben . . . gyöngédtelenség volt a királyt ez ünnep részésévé tenni.”

Ime tehát az ellenzéki lóláb. Az fáj neki, hogy a kormánynak ezt a kényes kérdést is sikerült kielégítőleg megoldani; az fáj neki, hogy e napon

TÁRCSA.

Ünnepnapon.

Fellengő vágyam vedd ma szárnyaidra,
Dalos pacsirta, Isten madara!
Neked a kék ég boltozatja nyitva,
Előtted nincsen ködtakarta titka,
Vidd lelkeket hát fel, utaira.
S míg szárnyad ivén ringatózva rezzen,
Feltámadásról dalt zengedezzen.
És kék hullámu légen uszva át,
Tőled tanulja égzengő dalát:
Dalos pacsirta, Isten madara!

Készítsd a földet a feltámadásra
Virágszóró, rügybontó kikelet.
Tied a szívnek első dobbanása,
A dalnak, lángnak első lobbanása,
Ki a tavasznak lelkét leheled.
Fü-betűcskéi a teleirt rétnek
Sűrű sorokban mind téged dicsérnek,
Reád mosolyog a bimbóhasadás,
Te vagy az élet, a feltámadás:
Virágszóró, rügybontó kikelet!

Szüzen rengő keblét a tiszta égnek
Tultólti boldog, édes érzelem;
Kicsorduló csepp nyitja keblét meg
S harmathullása rebegő szemének
Gyöngyökben ül meg szírmon, levelen.
Minden harmatcsepp az ég tükre itt lemm,
Bennök nézi magát a boldog Isten,
Kinek kezében élet és halál
S kit szárnyaló lelkem, ha feltalál:
Tultólti boldog érzelem.

Hozzád repüljön szárnyain a dal ma,
Égnek, földnek Királya, Istenünk.
Kinek halál felett győző hatalma.
Feltámadást teremtő diadalma
Kikeletet virágoz fel nekünk.

Mit csak szívből a föld kisugároz,
Mind feltörekszik trónod számolyához.
Szín, illat, hang, fény — mind összhangba lép.
S kórusban zengi himnuszát feléd:
Égnek, földnek Királya, Istenünk!

Szávay Gyula.

A magyar nép husvétja.

Magasztos ünnep a husvét, a feltámadás diadalnapja. Magasztos és régi, régibb mint a kereszténység. Mert apáink még az őshazában tanyáztak, híret sem hallván az Üdvözítő boldogító tanának, mikor ők már vígan ültek a „tavasz ünnepét”. Örönnapját annak, hogy újra kezd virulni a természet, újabb istepáldást ígérve.

A „tavasz ünnepe” vigasságában és ajtatosságában beleolvadt a keresztény husvétba. A nép az új vallás szerint imádkozott a templomban, ámde otthon ünnepelésében még most is öntudatlanul követi a régi hit hagyományos szokásait. A kereszténység felvétele óta lezajlott kilencz évszázadon keresztül, mióta nemzetsegről nemzetségre szálltak az ősi hit eme szokásai, a köztudatban nagyrészt veszendőbe ment ugyan jelentőségük, sőt egyik másik helyen részben elenyészett a gyakorlat is, úgy, hogy bajos volna ezen szokásainkból ósvallásunk husvétját a maga egész mivoltában rekonstruálni.

Tagadhatatlan ősjellegűek azonban már azok a babonák, melyek a szentesített vagy szentesetlen barkához fűződnek. Némely helyen a virágvásárnapot megelőző szombaton gyermekünnepp a barkaszedés. Így Pákan és vidékén még nem régen az iskolás gyermekek ha czizmacza-ágakért mentek a közeli erdőbe vagy hegyre, párosan, mesterök vezetése alatt, s világi dalokat énekelve, ünnepiesen mentek az ágakat vágni.

A fiúk fekete cukorsüvegből készített csákót tettek fejükre, azt felbokrétázták s felpántlikázták. A lányok pedig fehér koszorút viseltek a fejükön.

Ennek a szentesített vagy szentesetlen barkának sok jó-tékony hatást tulajdonít a babona. Így használják a hasfájás ellen is. Mielőtt szentesítésre viszik, templomba lépés előtt sokan nyelnek egy szemet, óvszerű a torokfájás ellen. Az ajtófára szegzett barka kiküszöbölte a boszorkányokat, dörgés alkalmával pedig még most is sokan tűzbe dobnak egy barkágot, hogy a villám ne üssön a házba.

Többféle pogánykori babonát gyakorolnak még nagypénteken. Így azt tartja a néphit, hogy nagypénteken reggel napfelkelte előtt jó a gunárral és kakással paprikát vagy magyar borsot nyeletni, hogy a szárnyas nép szaporodjék. Ellenben nem szabad nagypénteken ruhát szárogatni, mert akkor azon évben bőrt is fog-nak szárogatni, tudniillik kárt vallanak a szarvasmarhában. Ha nagypénteken reggel pálinkát iszik az ember, ha nyáron vatahol elalszik is, a kigyó nem mászik a szájába. Nem szivesen látja azonban a gazda nagypénteken az esőt, mert ez nagy szárazságnak az előjele. Sőt ha lenne is esőzés abban az évben, az eső nem áztatja át rendesen a földet. De a vitziszteletnek egy maradványa a Szeged, Szabadka, Bezdán vidékén divó szokás, hogy a lányok nagypénteken egy fűzfa alá mennek, ott mosakodnak és fésülködnek, mert akkor szép hajuk lesz. Dunántul, Tolna vidékén pedig azt tartják, hogy aki nagypénteken folyóvízben megfürdik az nem lesz beteg abban az esztendőben. Szeplő ellen pedig ajánlatos, nagyestűrtökön, mikor elhallgatnak, s nagyszombaton, mikor újra megszólalnak a harangok, hideg vízben megmosdani.

Mythikus jelentőségű szokás, mely egészen az ó korba felvihető s a föld minden népénél elterjedt: a husvét

a nemzet és király, minden rossz emlék daczára, együtt ünnepel, a kormány előkészítése szerint, a leglojalisabb és legteljesebb egyetértésben. Nem az hát a baj, hogy nem márczius 15. a hivatalos ünnep; hanem az, hogy ebben a legkényesebb kérdésben sem sikerült a nemzetet az uralkodójával, a magyar királyt az osztrák császárral talán kormánybuktató ellentétbe állítani.

Veszedelemes volt a kísérlet. Talán a felizgatott ifjúság és értelmetlen tömeg inszultálta volna, talán megátkozta volna, talán pecsovicsnak, osztrák-magyaroknak, talán épen hazaárulónak kiáltotta volna ki az ünneplőket. Talán a nagyszájú Kleonra hallgatott volna, a ki Athén város közönségét a legbölcsebb s legönzelenőbb vezérek ellen izgatta, a vezérséget magára ruháztatta; s az igazgatással soha ki nem heverhető csatavesztést, magának pedig gazdagságot szerzett. Talán az értelmetlen Terentiusra hallgatott volna, a ki addig izgatta Róma népét a megfontoló Fabius vezér ellen, addig lár-mázott a piaczon az ő jövőendő győzelméről: míg a könnyen bolondítható tömeg Fabius helyett vezérré tette, Cannae város a tanuja, milyen gyászos, majdnem állambuktató eredménnyel.

Nem az ellentéteket, nem a negyvennyolcas törvények hatályon kívül helyezését, hanem épen ezen törvényeknek s a fejedelmi eskünek diadalát ünnepeljük, mely átragyog minden gyáson s minden emlékezeten; kiengesztel és hódolatra készít azon mindenható erők előtt, melyek ezt a nemzetet fentartják.

Ne kisebbítsük hát ezt az ünnepet, melyet az egész nemzet, nyelv- és osztálykülömbőség nélkül, együtt ül a nemzeti feltámadás emlékére.

Az ellenzék egy részének pedig a vehemens akciójára azt feleljük, hogy az igazság azért mégis igazság marad, ha egyesek nem is akarják elismerni. Annnyiban pedig, amennyiben szentesített törvények ellen izgatja az ifjúságot: mérget hint a közéletbe, akár egy pánszláv, dákóromán vagy szász agitátor. Ez nem pártkérdés, hanem lelkiismereti kérdés. És a magyar művelt közvélemény előtt az önzést és gyűlöletet nem lehet Kleon és Terentius V. öblös hangjával eltakarni.

Mi megünnepeltük a negyvennyolcas törvényeket márczius 15-én, őszinte lelkesedéssel; és részt veszünk ugyanazon mély jelentőségű ünnep örömeiben ápr. 11-én törvénytisztelettel s az ural-

piros tojás. Bár őseink hiedelme szerint nem az volt a fő, hogy az ünnepre tojásokat fessenek, hanem hogy ósvallásunk szent növényének: a foghagyma, vagy vereshagyma héjával való főzése által megszentelődjenek s titkos erőt nyerjenek. Sok helyütt a nép csakugyan még ma is vereshagyma-héjjal szinesíti a husvét tojásokat. Ezeket a szines tojásokat gondosan elteszik, mert sok mindenre jók. Tűzvészkor, írja Barna Ferdinánd, a lángba dobják, csillapítás és a szél megfordítása végett. Erdőn azokba a fába teszik, melyekbe a méhkasokat elhelyezték, hogy a rajzás annál jobban sikerüljön. A csibéket is azzal etetik, hogy megnöve annál jobban tojjanak. Midőn a nyájban és házi állatokban, különösen a juhok közt, marhavész pusztít, öszszetörrik és az istállóban és akolban szétszórják a darabjait, a nyájt pedig a tojás héjával s foghagymával füstölik. Manapság, igaz, mégis már inkább bizunk az állatorvosban és a dezinfekcióban. De akad még természetlen nő, vagy akinek gyermekei csecsemő korukban meghaltak, s a piros tojásba veti reményét a jövő áldása iránt.

Egy ősrégi vonatkozásu gyermekjáték, a piros tojásokkal való „czoknyázás”, már lassanként feledésbe kezd menni. Ennek a játéknak, mely abból áll, hogy a két játszótárs ki-ki a maga tojását hegyével a másikéhoz gyönggön ütögeti, míg az egyik betört s a törött tojás a győzőé lesz, ennek a játéknak hajdan országosan egy napja volt, a husvét másodnapja. Annnyira ismert idő volt a „tojás ütésének napja”, hogy régi íráskor is utána vannak keltezve.

Némely vidéken még most is tartja magát a husvét tojással való mátkázás és komázás. Fiu fiúnak, leány leánynak, kit mátkájának (komájának) tartani óhajt, ad vagy küld egy himes tojást, kettőt kapván viszonzásul, ha a mátkaságot elfogadják.

kodó iránt való hódolattal, mert akkor a magyar király is ünnepel. S az nem bánthat egy tárgyilagosan gondolkozó embert sem, hogy ezt az ünnepet a kormány elrendelte. Hiszen minden törvényt a kormány szokott végrehajtani; és más országos ünnepet is hivatalosan rendeztek, volt légyen az Szent István napja, vagy a magyar állam ezeréves fennállásának évfordulója. Kérjük városunk értelmes közönségét, hogy a levegőbe dobott üres jel-szavakkal ne engedje magát szokott intelligenciájában megzavartatni.

Vegyes hírek.

— **Kérjük t. olvasóinkat hátralekös előfizetéseik gyors bekvüldésére.**

— **Eljegyzés.** Szentkovits Márton lándori földbirtokos a napokban eljegyezte Nágay Ida kisasszonyt, öz. Nágay Jánosné czintosi birtokosnő szép leányát.

— **Halálozás.** Alulírottak fájdalomtól megtört kebellet jelentik, hogy a páratlan lelkű hitves, önfeláldozó, gondos édesanya, szülőit, rokonait gyöngéden szerető jó nő keszi Harmath Miklósné szül. Nuridsány Kata életének 28-ik, boldog házasságának 11-ik évében f. hó 7-én délelőtt 11 órakor hosszas szenvedés után övi végtelen fájdalomra jobb hazába költözött. Kedves halottunk földi részei f. hó 9-én d. u. 3 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint a róm. kath. temetőbe örök nyugalomra fognak helyeztetni, mely végítzességtételre minden jó ismerősök szomoruan meghívattak. Az engesztelő szent mise áldozat pedig a helybeli róm. kath. plébániái templomban f. hó 13-án d. e. 9 órakor az egék Uránok bemutatni fog. Emléke áldott! . . . örökkön örökké áldott! Nagy-Enyed, 1898. ápril 7. Keszi Harmath Miklós, mint férj. Gyermekei: János és Ferencz. Szülői: Nuridsány János és neje Kasza Rebi. Nagyanyja: öz. Kasza Gergelyné. Nagybátyja: Nuridsány Mihály, neje s gyermekei.

— **Színészet.** Bokody Antal, kinek neve előnyösen ismert közönségünk előtt, majdnem teljesen ujonan szervezett társulatával városunkba érkezett és előadásainak sorozatát Géczy István legújabb népszínművel, „Az ördög mátkája”-val, husvét első napján kezdi meg. A társulattól hiányoznak a megszokott, kedvelt alakok, azonban ismerve Bokody jó érzékét és tapintatát, bizton reméljük, hogy az új tagok is azon magas színvonalon állanak, mint a régiek. Az előadni szándékolt darabokról, a társulat névsoráról, bérleti feltételekről bőven beszámolnak a szétküldött színi jelentések. Magunk részéről örömmel üdvözöljük körünkben Bokodyt és társulatát.

— **„A gazemberek.”** E czímen jelent meg a napokban Budapesten Vathy István és Hága Antal fővárosi hírlapírók tollából egy pamphlet. Megjelent pedig azon ötletből, hogy a néppárti Zimándy Ignác és

Zelenyák János (előbbi szerző, utóbbi fordító, mindkettő róm. kath. plébános) „Kossuth Lajos a világtörténelem itélőszéke előtt” című kiadványa immáron német nyelven is megjelent. A hirhedt és országsszerte mély felháborodást keltett kiadványban a nevezett szent atyák tudvalevőleg a szent Öreg hervadhatlan babérait tépdesték meg szentségtelen kezekkel. Ezt a szomorú tényt ostorozza a fenti czímet viselő pamphlet. Ha a néppárti atyák kiméletlenül gazoltak a magyar nemzetnek oly drága és örökre feledhetetlen emlékein, ha lábball tiporták a minden igaz magyar szívében feltékenyen őrzött kegyeletet, — a viszhangul szolgáló pamphlet erős, de csak igazságot tartalmazó hangja érdemük szerint bánik el velük. Soha felkent papnak ilyeneket szemé közé még nem vágta és mégis — tekintettel az indító okra — aligha fog akadni magyar esküdtsek, mely sajtóper esetén a szerzőket vétkeinek mondaná ki és ha mégis akadna, egy esküdtzéki verdict nem mosná le a főtisztelendő urakról, amit ez a pamphlet talán tulborsosan, de jogosult felháborodásban reájuk rak! Izelitől álljanak itt a pamphlet befeljező sorai: „És — legeslegvégül — bőjti szelője a kikeletnek, suhanj el Török-Bálintra is . . . Zimándy Ignáchoz, a plébánoshoz, az okleveles gimnáziumi tanárhoz . . . Suhanj el kérlek, — és sugjad el az ő (?) füleibe a te mondókákat szép csendesen, szép lassan, halkán, csak ugy, hogy ő hallja meg: Gazember . . . Gazember . . . Gazember . . . Aztán — oh langy fu-vallásu szelője husvétnek — add tovább a te szavadat. Adjad tovább a rügyező fának, a fára leszálló madár-nak, hogy a fa gyökerei is nyikorogják, a fa lombjai is — összedugva fejüket — moudják egymásnak: Gazember . . . Gazember . . . Gazember . . .” A pamphlet, mely bizonyára széles körben fog nagy port felverni, Friedenstein és társa nyomdájában jelent meg Budapest V., Hold-uteza 25. szám és ára 20 krajczár.

— **Lőtér-rendezés.** A nagyenyedi határon a Bükös laposán a m. kir. honvédség által használt lőtér a jelenlegi követelményeknek már nem felelve meg, annak megnagyobbítása és újabb, modern berendezésű lövegfogók stb. felállítása a honvédelmi minisztérium részéről engedélyeztetvén, a hatóságok és honvédség képviselőiből és a minisztérium kiküldöttjeiből alakult bizottság a helyszíni tárgyalást e hó 7-én d. u. 2 órakor megejtette s azon a kiküldöttek a tervezett átalakításokat és építkezéseket minden ellenvetés nélkül elfogadták és így remény lehet, hogy még ez év folyamán be fognak terjesztetni a lőtér átalakítási munkálatai. A helyszíni tárgyaláson részt vettek: Práld Károly badbiztos és Haller Géza műszaki tiszt, mint a honvédelmi minisztérium kiküldöttjei. A helybeli honvédség részéről Szabó István százados és Láng Gyula főhadnagy. A VI. honvédkerületi parancsnokság részéről pedig Papp József műszaki tiszt. A hatóságok részéről jelen voltak: Szász József főszolgabíró, Sombori Sándor rendőrkapitány, Székelyhidu Ödön v. főjegyző-helyettes és Hársa Bazil muzsinai községbíró.

— **Szülők figyelmébe.** Nagy-Enyed város tanácsa ez uton is értesíti a szülőket, hogy a m. kir. honvéd főreáliskolában és a honvéd Ludovica akadémiában, valamint a cs. és kir. közös hadseregbeli hadapród-iskolában rendszeresített, és 1898/9-iki iskolai év kezdetén betöltendő állami és alapítványi és fizetéses helyekre vonatkozó pályázati hirdetmények felsőbb helyről megküldettek és azok a városi levéltári helységben bárki által a hivatalos órák alatt betekintheők.

— **Báró Aczél Béla és az „Országos Nemzeti Szövetség.”** Az országos nemzeti szövetség dr. Herczegh Mihály elnök, dr. Kriváchy Géza ügyvezető igazgató és Felszeghy Ferencz ig. gaból álló küldöttsége a héten tisztelgett a nemzeti kaszinóban Báró Aczél Bélánál, hogy vele a nemzeti szövetséget és eddigi működését megismertesse. Báró Aczél, megköszönvén a küldöttség szives információját és elismerve a szövetség humanus és hazafias működését, a szövetségbe 1000 frttal alapító tagul belépett s az 1000 frtot Herczegh elnök kezéhez azonnal lefizette. Egyben megígérte, hogy mindent elkövet arra, hogy a szövetség ügyét mindenben előmozdítsa.

— **Földosztás a Rákóczy-szabadságharc leveretése után.** Az „Athenaeum” r.-társaság kiadásában megjelenő „A Magyar Nemzet Története” című tizkötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) nyolczadik kötetéből, melynek címe: „A restauráció kora” (1712—1815.), most újabb három és pedig a 145., 146., 147. számú füzet került a könyvpiaçzra. A kötet jeles írója Marczali Henrik ezekben a füzetekben épen Magyarország belső állapotainak leírásával foglalkozik a Rákóczy-szabadságharc leveretése után. Ezekhez a füzetekhez pompás műmellékletek vannak csatolva. A műmellékletek közül kiemelendők: „A M. Nemzeti Múzeum vezéralakjai”, Than Mór festménye a Múzeum lépcsőházában; „József trónörökös mint hadvezér”, egykoru metszet; „Károlyi Sándor”, egykoru festménynek, mely gróf Károlyi Mihály tulajdona, remek kivitelben előállított színes hasonmás; „Gróf Palfy János nádor” egykoru festmény; „I. Ferencz császár koronázási díszben”; „József nádor” — mind egykoru festmények után. Minden füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

A himes tojás szerepét játsszik az öntözésnél is, mikor a legény kopja jutalmul. Az ősi gyakorlathoz legközelebb állhat e tekintetben, miként Kandra Kabos tudós művében Gál Kálmán nyomán említi, leginkább a Közép-Nyárad mentén fentartott szokás. Ott minden valámire való leánynak a választottja szívbeli kötelességének tartja, husvét virradóra kedvesének kapujára, kutagására vagy háza tetejére szép fenyőágot, piros tojásokkal díszítve, feltenni. A leány ez a fenyőág egész évre boldoggá teszi, nagyon élhetetlen azonban az, akinek husvétkor nem tesznek fenyőágot a kapujára: az ilyen szerencsétlent nem mennek öntözni, nem hívják a táncba, nem veszik figyelembe. Megtörténik néha, hogy a legények maguk is megrestelik, ha egy jómódu leány szégyen szemre „virág” nélkül maradt, s ennek husvét első napja éjjelén tesznek még utólagosan fenyőágot.

Azon házakat, hol fenyőág van, husvét másodnapján reggel, mikor a legények a falu egyik végén kezdik a hajnalozást, muzsikaszóval bemennek, s a leányt, ki rendszerint az udvarban van, megöntözik. Bizony a hajadont kiméletlenül a valóba fektetik s vederrel öntik reá a vizet. Mikor aztán behívják a hajnalozókat a háza és megtraktálják, a „vőfelyek” szépen betanult ünnepi köszöntőt mondának, áldást a házra s lakóira. Bocsáuatot is kérnek, hogy „a ház virágszálát, hogy el ne hervadjon”, megöntözték.

Itt-ott fentartotta magát még számos szokás és babona, mely őseink „tavaszi ünneplésével” vonatkozásban áll. Ezek azonban már nem a keresztény husvét változó napjain, hanem az állandó Szent-György napján vannak gyakorlaltban.

Mythos.

1249-897. tkvi.

HIRDETMÉNY.

Buzás-Bocsárd község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVII. törv. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. XXXVI. t. cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7. §. a és az 1891. XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt lejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1898. évi szeptember hó 25-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerezhet, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi

§-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítését is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1898. évi szeptember hó 25-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételre nem fog;

3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1898. évi szeptember hó 25-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbe jött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerűen egyszerű masolatokat is esatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Balazsfalván, 1898. január 25-én.

A kir. járásbíró:

Enyedi Lajos

kir. ítélő táblai bíró.

1447 3-3

Aki épületein vagy kerítésein, szóval az időjárás változásainak kitéve **szabadban levő fa tárgyakat egyszerű és biztos módon, bemazolással, rothadástól és gombaképződéstől** évekre meg akarja óvni, használja a több mint 20 év óta alkalmazott

Carbolineumot

(Patent Avenarius)

örizkedjék a csekély értékű utánzatoktól.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Carbolineum-gyár R. AVENARIUS

BÉCS, III., Hauptstrasse 84.

1436 4-10

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Előre bátorodom a birtokos uraknak szíves tudomásukra hozni, hogy **valódi javított** Wermorel peronospora permetezőim már utban vannak, ezekből a múlt évben is közel 40 drbot adtam el és aki csak tehette, még utána rendelt; ez biztosítást nyújt, hogy ezek a legjobbak. Az idén érkezők között még az a javítás is van, hogy folyadéktartójuk oly kemény érzékből készül, mely képes a kékkő-oidat pusztításának ellent állani. **Legkönnyebben szétszedhető**, bárki által igazítható és összeállítható. **Teljes jótállás** mellett árusítom el 12 és 14 frton. Ezek felől Deák Tamás ur, Budapest székesfőváros szőlő- és gyümölcsgazdasági intézője, ugy nyilatkozik, hogy ez idő szerint a legjobbak. Ugy a minta permetező, mint a nyilatkozat nálam már is megtekinthető. Kékkő **legerősebb**, legolcsóbb napi áron, nálam mindig kapható. Nemes acélból készült **kaszáimat** jótállás mellett jó előre szintén ajánlom.

Tisztelettel értesítjük az építető közönséget, vállalkozókat és hivatalokat, hogy bizományosunk **Bisztritsány Lajos** urhoz Nagy-Ényedre nagyobb mennyiségű

Roman és Portland cementet

küldtünk. A beocsini cement legjobbnak bizonyult minden gyártmány felett. Bizományosunk bármely állomásra a fentebbi beocsini gyártmányokból legolcsóbban szállít bármekkora mennyiséget. Tisztelettel

BECSINI CEMENT UNIÓ.**Bethlen-utczában**

3 szoba, konyha, pincze, dísnő-ól, tyuk-ketrecz, és faskamrával ellátva **kiadó**.
Bővebben értekezhetni **Bisztritsány Lajosnál**.

A leghiresebb gőzmalmi liszteket leszállított áron ajánlom.

Korona-tyukszem- és szemölcs-tapaszt mindenkinek ajánlok. Egy doboz ára 30 kr. Biztos eredményről szavatolok, ellenben a pénz teljesen visszaadom. **Friss caviárt, angolnát, pisztrángot, szárdi-nyát és orosz halakat** jutányosan ajánlok. Teljes tisztelettel

1845 12-52

Bisztritsány Lajos.

Egy 13-14 éves jó erkölcsű fiu

tanulónak

elfogadtatik.

Friss székely turó és kaskavál mindig kapható.

Zacherlin

hatása bámulatos!

KIPUSZTIT

mindennemű rovarra igen meglepő erővel és kiirtja a férgeket gyorsan és biztosan, annyira, hogy azoknak semmi élő nyoma nem marad, s azért a vevők milliói dícsérik és keresik. Ismertető jelei: 1. a lepecsételt üveg, 2. a „Zacherl” név.

Kapható a következő cégeknél:

Nagy-Ényeden: Bisztritsány Lajos.

„ Cirner J. József,

„ Winkler János.

Abrudbánya: Molnár Árpád.

Maros-Ujvár: Virág Tamás.

„ Mendel Izidor.

Gyulafehérvárt: Fingerhut Jakab.

„ Fröhlich Gyula.

„ Jakabffy Albert.

„ Marczell E. gyógyszer.

„ Szentgyörgy Mór.

„ Wallentin L.

1422 2-10